

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/23/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515010043
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515010043.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a prísediacich Mgr. Jána Hrica a Bohumila Živčáka, v trestnej veci proti obžalovanému V. V., pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/, c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 1. februára 2016 v Starej Ľubovni, takto

rozhodol:

Obžalovaný V. V., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom A., X. XXX/X,
je vinný, že

dňa 21.5.2010 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách cestou do obce Kamienka v okrese Stará Ľubovňa, počas jazdy osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Felícia, tmavomodrej farby s nezisteným evidenčným číslom pred vjazdom do Starej Ľubovne a následne aj v nezistenom bare pri supermarkete Billa v Starej Ľubovni, navádzal P. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V. XXXX/X, X., aby fyzicky napadol F. A., nar. X.X.XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, L. A., tak aby ju zbil, polámal jej nohy a polial tvár kyselinou, k čomu mu zaobstará bejzbalovú palicu, kuklu a kyselinu, ako prejav pomsty za jej výpoveď zo dňa 3.5.2010 v trestnom konaní vedenom voči obžalovanému na Obvodnom oddelení PZ Prešov -Juh pod sp. zn. ČVS: ORP-1964/JU-PO-2009, v ktorej v procesnom postavení svedka uviedla skutočnosti v rozpore s obhajobou V. V., za čo mal P. B. zaplatiť sumu 1.800,- eur pred skutkom a ďalších 1.800,- eur po skutku, pričom k pokusu ani k dokonaniu skutku nedošlo,

t e d a

úmyselne objednal spáchanie zločinu v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - svedkovi v zmysle ustanovenia § 139 ods. 1 písm. i/ Trestného zákona a z osobitného motívu - z pomsty v zmysle ustanovenia § 140 písm. b/ Trestného zákona, pričom nedošlo k pokusu, ani k dokonaniu zločinu,

č í m s p á c h a l

zločin ublíženia na zdraví v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/, c/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 7 Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, m/ Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody na 42 (štyridsaťdva) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 2 veta tretia Trestného zákona súd obžalovanému zároveň u k l a d á v rámci súhrnného trestu, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 48 /štyridsaťosem/ mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje rozsudky: (i) Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 2T/242/2012 zo dňa 3.6.2015, a to vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody na 30 (tridsať) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 (štyroch) rokov, (ii) Okresného súdu Košice II, sp. zn. 5T/54/2014 zo dňa 4.7.2014, a to vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 12 (dvanásť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia, (iii) Okresného súdu Humenné, sp. zn. 4T/167/2011 zo dňa 19.9.2012, a to vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody na 26 (dvadsaťšesť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 (štyroch) rokov, (iv) Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T/71/2010 zo dňa 22.9.2011 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5To/1/2012 zo dňa 4.4.2012, a to vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody na 26 (dvadsaťšesť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 (dvoch) rokov, (v) rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp. zn. 7T/176/2010 zo dňa 12.11.2010 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6To/7/2011 zo dňa 17.2.2011, a to vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 (dvoch) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

1. V tejto trestnej veci podal dňa 19.4.2011 na tunajší súd prokurátor Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa pod Pv 412/10 obžalobu na obžalovaného V. V. pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/,c/ Trestného zákona na skutkovom podklade, že dňa 21.5.2010 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách cestou do obce Kamienka v okrese Stará Ľubovňa, počas jazdy osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Felícia, tmavomodrej farby s nezisteným evidenčným číslom pred vjazdom do Starej Ľubovne a následne aj v nezistenom bare pri supermarkete Billa v Starej Ľubovni, navádzal P. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V. XXXX/X, X., aby fyzicky napadol F. A., nar. X.X.XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, L. A., tak aby ju zbil, polámal jej nohy a polial tvár kyselinou, k čomu mu zaobstará bejzbalovú palicu, kuklu a kyselinu, ako prejav pomsty za jej výpoveď zo dňa 3.5.2010 v trestnom konaní vedenom voči obžalovanému na Obvodnom oddelení PZ Prešov -Juh pod sp. zn. ČVS: ORP-1964/JU-PO-2009, v ktorej v procesnom postavení svedka uviedla skutočnosti v rozpore s obhajobou V. V., za čo mal P. B. zaplatiť sumu 1.800,- eur pred skutkom a ďalších 1.800,- eur po skutku, pričom k pokusu ani k dokonaniu skutku nedošlo. Vec bola pôvodne vedená pod sp. zn. 7T/73/2011, následne bola spojená na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 7T/248/2010 a následne opätovne vylúčená pod sp. zn. 1T/23/2015.

2. Za účelom náležitého zistenia skutkového stavu, právneho posúdenia veci, ustálenia otázky o vine obžalovaného a o prijatí sankcie ako následku za protiprávne konanie obžalovaného, súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom svedka P. B., svedkyne -poškodenej F. A., svedkyne F. A., čítaním svedeckej výpovede svedkyne I. B. z prípravného konania a výpovede obžalovaného z prípravného konania, čítaním nasledovných listinných dôkazov: konfrontácia z č. l. 60-62, správa ÚVV z č. l. 64, uznesenie o stíhaní, zápisnica o výsluchu obvineného a svedka a obžaloba z č. l. 65-76a, obžaloba Okresnej prokuratúry Košice I. z č. l. 97-103, správy a charakteristiky z č. l. 104-105, žiadosť obžalovaného z č. l. 301 a list k nej pripojený z č. l. 302-303, odpis z RT z č. l. 281-283, ilustrácie z čl. 197-229, rozsudok KS Košice sp. zn. 7To/59/2014 z č. l. 284-295, rozsudok OS Košice II. sp. zn. 3T/96/2013 z č. l. 184-191, register priestupkov z č. l. 305, podstatný obsah spisov OS Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/242/2012, OS Košice II. sp. zn. 5T/54/2014, OS Humenné sp. zn. 4T/167/2011, OS Prešov sp. zn. 33T/71/2010, OS Stará Ľubovňa sp. zn. 7T/176/2010.

3. Obžalovaný sa hlavných pojednávaní, na ktorých bolo vykonané dokazovanie dňa 26.10.2015 a 1.2.2016, vôbec nezúčastnil. Jeho obhajca sa nezúčastnil hlavného pojednávania dňa 1.2.2016. Listami z čl. 235, resp. 301 požiadal obžalovaný o vykonanie hlavných pojednávanií v jeho neprítomnosti. Súhlas obžalovaného s vykonaním hlavného pojednávania dňa 1.2.2016 aj v neprítomnosti jeho obhájcu, je súčasťou ospravedlnenia obhajcu z toho hlavného pojednávania na čl. 315. Pretože v danom prípade boli splnené podmienky uložené § 252 ods. 3,4 Trestného poriadku účinného do 31.8.2011, ktorého ustanovenia vzhľadom na dátum podania obžaloby bolo potrebné v danom prípade použiť, vid' § 567j ods. 2 (ďalej iba „Trestný poriadok“), boli hlavné pojednávania vykonané v neprítomnosti obžalovaného, resp. v druhom prípade aj v neprítomnosti jeho obhajcu.

4. Svedok P. B. na hlavnom pojednávaní podrobne popísal, ako niekedy v roku 2010 ho obžalovaný cestou v aute do obci Kamienska oslovil s požiadavkou ublíženia na zdraví poškodenej F. A. (mal ju dať na vozík), a to z dôvodu, že tá v inom trestnom konaní zmenila svoju výpoveď v neprospech obžalovaného. Za to mala poškodená zaplatiť. Na vykonanie činu, počas ktorého si obžalovaný plánoval zabezpečiť alibi - sedenie v herni pod kamerou, mal obžalovaný svedkovi zabezpečiť kuklu, bejzbalku a kyselinu s tým, že po vykonaní činu mal svedok obžalovanému predložiť fotku poškodenej. Za vykonanú prácu obžalovaný svedkovi sľúbil odmenu, konkrétne 1.800,-€ pred, a 1.800,-€ po spáchaní činu. Obžalovaný svedkovi pri jeho návšteve vo väzbe vytýkal, že prácu neurobil. Ku spáchaniu trestného činu nedošlo, svedok by to aj tak nespravil a oznámil to OČTK.

5. Svedkyňa - poškodená F. A. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že obžalovanému v inej trestnej veci poskytla falošné alibi, keď sprvoti tvrdila, že s ním bola v Nemecku. Neskôr si uvedomila svoju krivú výpoveď, ktorú následne zmenila. Nevedela si presne spomenúť, od koho sa dozvedela, že jej ma byť ublížené, a rovnako si nevedela spomenúť na obsah jej následného rozhovoru s obžalovaným.

6. Svedkyňa F. F. A. - matka poškodenej na hlavnom pojednávaní potvrdila, že sa o tu žalovanom trestnom čine dozvedela od svojej dcéry, po jej nevrátení z Talianska. Dcéra matke povedala, že obžalovaný jej mal prostredníctvom svojho kamaráta P. ublížiť, ten to však oznámil polícii. Dcéra mala z obžalovaného strach, že jej ublíži kyselinou, pretože ju poprosil aby svedčila v jeho prospech, avšak sa to nedalo. Mala vedomosť, že obžalovaný sa mal v minulosti vyhrážať aj inej osobe.

7. Z prečítanej svedeckej výpovede I. B. z prípravného konania vyplýva, že svedkyňa sa o vyhrázaní obžalovaného poškodenej, dozvedela od poškodenej, avšak svedkyňa to na obžalovaného nesedelo. Za tým účelom spolu s poškodenou navštívili obžalovaného v jeho byte, svedkyňa však nebola osobne prítomná pri rozhovore medzi poškodenou a obžalovaným.

8. V inej trestnej veci obžalovaného, vedenej pod ČVS: ORP -1964/JU-PO-2009, pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorého so mal obžalovaný dopustiť v čase od 13.30hod. dňa 13.9.2009 do 00.55hod. dňa 14.9.2009, svedkyňa - poškodená vypovedala v pozícii svedka dvakrát, prvý krát dňa 26.2.2010, kde uviedla, že s obžalovaným boli od 12.9.2009 do 16.9.2009 v Nemecku, druhýkrát dňa 3.5.2010, kde uviedla, že s obžalovaným v žiadnom Nemecku nebola (čl.65,73,75).

9. Na obžalovaného bola na Okresný súd Košice I. podaná obžaloba Okresnou prokuratúrou Košice I. v roku 2009, pre skutky právne kvalifikované, ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/,b/ Trestného zákona a zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorých sa mal obžalovaný dopustiť v rokoch 2006-2007. Podstatnou je tá skutočnosť, že obžalovaný sa mal vyhrážať iným osobám fyzickou likvidáciou v prípade, ak nestiahnu na neho trestné oznámenie v inej veci. Konanie na Okresnom súde Košice I. sa vedie pod sp. zn. 7T 50/2009, a nie je doposiaľ právoplatne skončené (čl. 97, 198).

10. Svedok P. B. zotrval na svojej výpovedi, aj pri konfrontácii s obžalovaným v prípravnom konaní (čl. 61-62). Obžalovaný svedka vo väzbe navštívil dňa 7.6.2010 (čl. 64).

11. Obžalovaný v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku, poškodenej sa nijako nevyhrážal a ani nechystal nijako ublížiť. Rovnako to poprel pri konfrontácii (čl. 21,61-62). Obžalovaný vo svojom liste, ktorý bol súdu doručený dňa 29.1.2016 opätovne poprel spáchanie skutku s tým, že je to výmysel svedka

B., ktorý psychicky nezvládol, že mu obžalovaný odmietol pomôcť, a tieto tvrdenia majú byť preukázané listami, ktoré obžalovanému posielal z výkonu trestu svedok B.. Obžalovaný vo svojom liste ďalej uviedol, že listy, ktoré mu adresoval svedok, dal svojmu obhajcovi a žiadal, aby boli na súde prečítané.

12. Výpoveď svedka P. B. súd považuje za rozhodujúci a usvedčujúci dôkaz. Totiž svedkova výpoveď na hlavnom pojednávaní sa zhoduje v podstatných črtách s jeho výpoveďou v prípravnom konaní a konfrontáciou, pričom tento svedok spontánne a nemenne vypovedal o okolnostiach spáchania činu (bod 4.,10.). Nič nenasvedčuje tomu, aby tak svedok konal v úmysle/z pomsty poškodiť obžalovanému. To, že svedok a obžalovaný boli spolu v inkriminovanom čase, vyplýva aj zo spisu tohto súdu, sp. zn. 7T/248/2010. V tomto konaní boli obžalovaný a svedok spolu odsúdení za inú trestnú činnosť - krádež v obci Kamienka, cestou do ktorej práve došlo k spáchaniu tu žalovaného trestného činu. Rozhodujúci dôkaz je navyše podporený/umocnený ďalšími dôkazmi. Z výpovede poškodenej možno vyvodit' spoľahlivý záver o motíve obžalovaného, keďže tá v pozícii svedka v inej trestnej veci zmenila svoju výpoveď v neprospech obžalovaného, a túto skutočnosť potvrdzujú jednak listinné dôkazy, ako aj výpoveď svedka B. (bod 4.,5.,8.). Zo spáchania skutku nepriamo obžalovaného usvedčujú aj výpovede ďalších svedkov, a to matky poškodenej a kamarátky poškodenej, ktoré mali od poškodenej informácie o okolnostiach a dôvodoch za/pre ktorých/é mal byť skutok spáchaný, kde navyše výpoveď matky poškodenej v zhode z listinnými dôkazmi indikuje aj záver, že obžalovaný má sklony aj násilnou formou zakrývať svoju trestnú činnosť (bod 6.,7.,9.). V súlade so zásadami uvedenými v § 2 ods. 10, ods. 12 a ods. 19 Trestného poriadku súd vyhodnotil dôkazy vyššie popísane podľa svojho vnútorného presvedčenia jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k záveru, že tieto tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu, ktoré sa vzájomne dopĺňujú a na seba nadväzujú, a že z nich možno vyvodit' jediný a spoľahlivý záver, že žalovaný skutok, ktorý je trestným činom, spáchal obžalovaný. Tieto dôkazy rovnako vyvracajú obranu obžalovaného, ktorý spáchanie skutku popiera, odvolávajú sa na dobré vzťahy s poškodenou a snahu svedka B. mu poškodiť. Je pravdou, že „po prevalení sa veci“, obžalovaný, čo potvrdila aj samotná poškodená a jej kamarátka, sa ku poškodenej choval normálne. Toto však súd hodnotí ako snahu obžalovaného zakryť svoj prvotný úmysel. Pokiaľ ide o listy, ktoré mali byť adresované obžalovanému od svedka B., a ktoré majú preukazovať nevinu obžalovaného, resp. snahu svedka obžalovanému poškodiť, je žiaduce uviesť nasledovne: Poučenie súdu v zmysle § 240 ods. 3 Trestného poriadku bolo obžalovanému doručené dňa 2.4.2013, pričom obžalovaný sa na uvedené listy odvoláva/poukazuje na ne až v závere procesu, a to napriek tomu, že ide podľa jeho tvrdenia o dôkaz v jeho prospech. Existenciu listov potvrdil aj sám svedok B., pričom odpoveď obžalovaného na jeden z týchto listov svedka, by podľa tvrdenia svedka práve naopak, usvedčovala obžalovaného. Obsah ich komunikácie však ostáva neznámy. Listy svedka adresované obžalovanému, museli byť však obžalovanému bezpochyby známe už v čase doručenia výzvy, a preto vykonanie obžalovaným takto navrhnutého dôkazu súd odmietol (čl. 310), pretože to zo strany obžalovaného považuje iba za snahu o oddialenie meritórneho rozhodnutia vo veci, čomu nasvedčuje aj jeho správanie sa v priebehu celého procesu.

13. Pokiaľ ide o právne posúdenie tejto trestnej veci, súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného po stránke subjektívnej i objektívnej naplnilo znaky prípravy zločinu ublíženia na zdraví podľa § 13 ods. 1 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/,c/ Trestného zákona, keďže obžalovaný sa dopustil konania, ktoré spočívalo v objednaní na úmyselné spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví (§ 123 ods. 3 písm. a/,f/ Trestného zákona - zmrzačenie /polámanie nôh/ a zožyzdenie /poliatie tvárou kyselinou/) poškodenej F. A., ktorá je chránenou osobou - svedkom (§139 ods. 1 písm. i/ Trestného zákona), a to všetko z osobitného motívu - z pomsty za jej zmenenú výpoveď (§ 140 písm. b/ Trestného zákona), pričom zo strany svedka P. B. nedošlo k pokusu ani k dokonaniu tohto zločinu. Podkladom pre tento záver je konanie obžalovaného vo vzťahu ku svedkom P. B.. Toto konanie malo charakter prípravy zločinu ublíženia na zdraví preto, že obžalovaný navádzal a zároveň objednal svedka P. B. k ublíženiu na zdraví, a to nie predbežne neurčito, s nespresnenou realizáciou v niekedy v budúcnosti, ale veľmi konkrétne, vrátane spôsobu spáchania činu a odovzdania potrebných informácií po ňom, ako aj odmeny za vykonanie tohto činu. Jeho konanie, ktoré sledovalo zámer dosiahnuť ublíženie na zdraví poškodenej, spočívalo v tom, že sľúbil svedkovi odmenu a pomôcky, ktorých použitím mal byť sledovaný cieľ dosiahnutý. Za tejto situácie bola potrebná miera angažovanosti obžalovaného na celej akcii v podstate vyčerpaná, keďže z hľadiska obžalovaného už nebolo nutné, aby v záujme jej úspešného vykonania, okrem zabezpečenia vlastných alibi, čokoľvek ďalšie urobil. V danom prípade nešlo o nespôsobilú prípravu, pretože toto konanie obžalovaného naopak bolo spôsobilé vytvorit' podmienky pre spáchanie uvedeného trestného činu. Okolnosť, že svedok P. B. tento čin nespáchal, nijako necharakterizuje spôsobilosť prípravy, ktorej sa dopustil obžalovaný vo

forme objednania zločinu ublíženia na zdraví. Uvedená okolnosť iba dokresľuje to, že trestný čin nebol dokonaný a nedospel ani do štádia pokusu, čo je formálnym znakom prípravy. Podľa názoru súdu takto prejavovaný úmysel obžalovaného bol už trestným, keďže trestná činnosť bola reálne uskutočniteľná. Pre záver, že obžalovaný realizáciu tohto trestného činu v plnej miere predpokladal, svedčí rozsah a obsah komunikácie medzi ním a svedkom P. B.. Rovnako dokonanie tohto trestného činu prítom bolo objektívne možné, bolo však závislé nie na vôli obžalovaného, ale svedka P. B.. Vo vzťahu k otázke, či v tomto prípade vôbec išlo o prípravu konania smerujúcu k ublíženiu na zdraví, keďže svedok P. B. to vôbec nechcel urobiť, súd poukazuje na právny názor vyjadrený v rozhodnutí NS SR, ktoré bolo publikované pod č. 1/2003. Z vyššie uvedeného rozhodnutia vyplýva, že dobrovoľnosť upustenia od ďalšieho konania smerujúceho k spáchaniu trestného činu je v zmysle § 7 ods. 3 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 (teraz § 13 ods. 3 Tr. zák.) daná vtedy, ak páchatel vie, že mu nič nebráni dokončiť trestnú činnosť, ani mu nehrozí žiadne nebezpečenstvo a predpokladá, hoci aj mylne, že jeho trestná činnosť je uskutočniteľná a napriek tomu sa rozhodne od dokonania činu upustiť a odstrániť nebezpečenstvo, ktoré vzniklo z podniknutej prípravy záujmu chránenému Trestným zákonom, alebo urobiť o príprave na trestný čin oznámenie v čase, keď vzniknuté nebezpečenstvo mohlo byť ešte odstránené. O dobrovoľné upustenie od prípravy na trestný čin nepôjde, ak páchatel upustil od ďalšieho konania pod vplyvom prekážky spočívajúcej v tom, že zistil jednak nečinnosť zo strany tých osôb, ktoré na spáchanie trestného činu objednal a ktorým už vyplatil zálohu za jeho spáchanie a jednak to, že tieto osoby takýto úmysel ani nemali a nemajú. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd posúdil po stránke objektívnej konanie obžalovaného ako prípravu na zločin ublíženia na zdraví podľa § 13 ods. 1 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/,c/ Trestného zákona a po stránke subjektívnej ako úmysel priamy podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, keďže obžalovaný konal celkom vedome a cielene a v prípade realizácie ublíženia na zdraví by tento následok bol v príčinnej súvislosti s jeho objednávkou. Súd vzhľadom k tomu dospel k záveru, že úmysel obžalovaného primárne smeroval k pomste, za zmenenú svedeckú výpoveď poškodenej v jeho inej trestnej veci.

14. Obžalovaný je v mieste bydliska hodnotený všeobecne (čl. 105). Priestupkovo bol doposiaľ postihnutý 4x, z toho 2x za priestupky proti majetku a 2x za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu (čl. 305). V odpise z registra trestov (čl. 281-283) ma celkovo 21 záznamov, v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol súdený, v jednom prípade si celý trest vykonal, v jednom prípade bol osvedčený, v trinástich prípadoch mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu (+ čl. 284), pričom v drvivej časti išlo u neho o majetkovú trestnú činnosť - trestný čin krádeže podľa § 212 v 1. až 4. ods. Trestného zákona, v dvoch prípadoch v súbehu s trestným činom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, resp. v dvoch prípadoch aj o trestné činy proti poriadku vo verejných veciach - marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona.

15. Obžalovanému v danom prípade nepoľahčuje žiadna okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, naproti tomu mu priťažujú dve okolnosti podľa § 37 písm. h/ a m/ Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov, a že bol už za trestný čin odsúdený, čo nepochybne vyplýva z odpisu z RT. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, súd obligatórne prihliada na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, čo je vyjadrené vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na to, že obžalovanému súd v tomto prípade ukladá trest súhrny podľa § 42 Trestného zákona, poukazujúc na § 38 ods. 7 Trestného zákona, súd neaplikoval ods. 4 § 38 Trestného zákona, teda nezvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3, pretože by to bolo podľa jeho názoru pre obžalovaného neprimerane prísne.

16. Pri ukladaní druhu a výmere trestu bolo potrebné vychádzať zo zásad stanovených v Trestnom zákone (§ 34 ods. 1 - zásada represívna a výchovná, ods. 3 - zásada personalita a ods. 4,5 - zásada individualizácie).

17. V danom prípade sa obžalovaný dopustil viacerých trestných činov v rozmedzí rokov 2009-2014 v reálnom súbehu prerokovaných vo viacerých samostatných konaniach, a keďže tu prejednávany trestný čin, je najprísnejšie trestný - je zločinom v štádiu prípravy, je potrebné obžalovanému uložiť trest súhrny podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona.

18. Pri zločine ublíženia na zdraví (§ 155 ods. 2 Trestného zákona), keďže príprava je trestná podľa trestnej sadzby za zločin, ku ktorej smerovala (§13 ods. 2 Trestného zákona), je stanovená trestná sadzba vo výmere od piatich do dvanástich rokov, pričom s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona, sa horná hranica trestnej sadzby zvyšuje o jednu 1/3. V danom prípade však ide o prípravu na zločin,

preto je súd názoru, že pri ukladaní trestu je možné použiť zmierňovacie ustanovenie podľa § 39 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, a to nie len s poukazom na už zmieňované vývojové štádium trestného činu, ale hlavne s prihliadnutím na „amatérsky“ spôsob, akým sa obžalovaný rozhodol svoj zámer realizovať, kedy skutočná realizácia činu a tým spôsobenie zamýšľaného následku boli predstave obžalovaného celkom vzdialené, keďže „najatý vykonávateľ“ vôbec ani neuvažoval o realizácii zámeru obžalovaného. Súd tak s poukazom na všetky okolnosti prípadu obžalovaného potom s prihliadnutím na obmedzenie uvedené v ustanovení § 39 ods. 3 písm. d/ Trestného zákona uložil súhrny trest odňatia slobody zníženej trestnej sadzby vo výmere 42 (štyridsaťdva) mesiacov, za súčasného obligatorného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidla všetkých druhov na dobu 48 (štyridsaťosem) mesiacov podľa § 42 ods. 2 veta tretia Trestného zákona. Ich uloženie podľa názoru súdu zodpovedá jednak (i) zásade represívnej a výchovnej, pretože zabráni obžalovanému v možnej ďalšej trestnej činnosti a súčasne zabezpečuje tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu, jednak (ii) zásade personality, pretože postihuje iba obžalovaného a jeho vplyv na okolie obžalovaného je minimalizovaný a jednak (iii) zásade individualizácie, pretože vystihuje konkrétne okolnosti spáchania žalovaných skutkov, osobných pomerov obžalovaného, a možnosti jeho sociálnej reintegrácie.

19. Pre výkon uloženého trestu zaradil súd obžalovaného, vzhľadom na splnenie podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

20. Pri ukladaní súhrnného trestu súd musí obligatorne zrušiť všetky predchádzajúce rozhodnutia vo výroku o treste, ako aj naň nadväzujúce rozhodnutia. Ak ide o nové ukládanie súhrnného trestu, to sa musí týkať celého súboru zbiehajúcej sa trestnej činnosti daného páchatela, a preto je potrebné pri ukladaní (ďalšieho) súhrnného trestu výslovne zrušiť všetky výroky o trestoch obsiahnuté vo všetkých skorších rozhodnutiach, ktoré sa vzťahujú k tomuto celému súboru zbiehajúcej sa trestnej činnosti daného páchatela. Zároveň nemôže u týchto rozhodnutí platiť fikcia neodsúdenia podľa § 42 ods. 3 Trestného zákona. Z okolností prejedávaneho prípadu a z predchádzajúcich odsúdení obžalovaného, súd vykonal dokazovanie aj vo vzťahu k tejto otázke a to čítaním odpisu z RT (čl. 281-283), oboznámením sa s podstatným obsahom spisov OS Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/242/2012, OS Košice II. sp. zn. 5T/54/2014, OS Humenné sp. zn. 4T/167/2011, OS Prešov sp. zn. 33T/71/2010, OS Stará Ľubovňa sp. zn. 7T/176/2010 a zistil, že tak vyplynula potreba zrušenia odsudzujúcich rozsudkov v predmetných konaniach, pretože tu žalovaný trestný čin bol spáchaný obžalovaným skôr, ako v týchto konaniach bol vyhlásený prvostupňový odsudzujúci rozsudok za iné trestné činy obžalovaného.

21. Pre tieto dôvody rozhodol súd v prejedávanej veci tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Stará Ľubovňa. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.